

στική συνεδρίασις, πώς δὲν έκαμπτε απόντησιν νὰ εἰπητε
ὅτι δὲν είπατε τοιούτον τι;

Δὲν σᾶς ἐνθυμίζει «τὸν πράττοντα, ὅταν πράττῃ ἐν
γνώσει, ὅτι ἡ πρᾶξις δὲν εἶναι καλὴ, ἀλλὰ πράττει διὸ νὰ
πρᾶξῃ;...»

Κατὰ τὴν ἔδομάδα ταύτην ἀνεδείχθη καὶ εἰς κεκρυμ-
μένος ρήτωρ ὁ κ. Κατσικόπουλος. Περὶ αὐτοῦ ἀρκεῖ νὰ
σᾶς εἰπωμεν, ὅτι φέρει τὸ θῆμασιν ὄνομα τοῦ κ. Κατσικα-
πῆ καὶ ὀλόκληρον τὴν εὐγλωττίαν του, καὶ ὅτι ὑπῆρξε
στενὸς φίλος τοῦ κ. Γ' πουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης προσκ-
γορευόμενος σίκειότατα:

— Κατσικόπουλέ μου, Κατσικόπουλάκι μου.

Παύομεν ἐνταῦθα τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ ἀνδρὸς καὶ
δι' ἄλλους λόγους καὶ διότι δὲν θέλομεν νὰ γράψωμεν καὶ
ἄλλο δὲ πρὸς χαρὰν τοῦ κ. Δικαιοδότην.

Μαύρος Τάτος

Φ Ω Σ

"Ἄς φέκη τέλος πάντων... νά! φῶς ἡλεκτρικὸν
σὲ τοῦτο τὸ σκοτάδι τὸ Ἀθηναϊκό.
Παντοῦ τὸ φῶς ἐχένθη καὶ ἀστραφαῖς οἱ δρόμοι,
ἡλεκτρικὸν ἀράβουν καὶ στὴ βουλὴ ἀκόμη.
εἰς θρα καρφενετο, σὲ δυὰς ἔρροδοχεῖα,
κι' ἀργότερα θ' ἀράψουν καὶ στὰ οὐρροδοχεῖα.

⊗

"Ἄς φέκη τέλος πάντων.. Τί φῶς μὲς στὴ Βουλὴ..
Τὸ βλέποντας οἱ πατέρες καὶ χάσκοντας πιὰ πολὺ.
"Π μούρη τοῦ Λεβίδη ἀστράφει μές στὸ φῶς,
φωτίζονται τὰ πάντα, σκορπίζονται τὰ σκότη,
σοῦ φαίνεται καθέτας πῶς εἴτε πιὰ σοφὸς
καὶ παστρικὰ κυτάλω τὰ χέρια τοῦ Βουλπιώτη.

⊗

"Ἄς φέκη τέλος πάντων.. Τί ὄμορφη χρονιά!
ἡλεκτρικὸν θ' ἀνάγουν σὲ καθευδρὰ γωνιά,
καὶ τόπο δὲν θ' ἀφήσουν σὰν πρῶτα σκοτεινό,
ῶς καὶ τοῦ Διογένη θὰ σπάσουν τὸν Φαρό,
κι' ἡλεκτρικὸν θὰ φέκη μέσα σ' αὐτὴ τὴν φούρια
εἰς τὴν ἀρχαία Ηλάκα μὲ δλα τὰ γαίδοντα.

⊗

"Ἄς φέκη τέλος πάντων, κι' εἰς κόρακας ἔρρετω
τὸ λάδι, τὸ φιτόλι, τὸ βρωμοσπερματόστρο.
"Εξέπτησε δὲ κόσμος, θὰ λείψουν πιὰ τὰστεῖα,
καὶ κάθε πατριώτης θὰ τάχη γιὰ καρά του
Τῆς μνίγαις τὰ σκοτώρη στὸ φῶς τοῦ Ζαχαράτου

⊗

"Ἄς φέκη τέλος πάντων, ὁ Μαραθωνομάχοι...
ἔπερασαν καὶ πᾶτε τὰ χρόνα τὰ πιωχά...
ἡ μαύρη Ζαφειρίτσα ως τώρα δλα τάχει
κι' δ φερετέλες ἀκόμη τῆς λείπει μοραχά.
Κι' ἔτω στὰ τόσα φῶτα σκοπεύω δίχως ἄλλο
μὲς στὸν ἀπότατό μου ἡλεκτρικὸν τὰ βάλω

⊗

Σουράς

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

· Ή κατὰ τῶν Τελωνῶν καὶ τῶν τελωνιακῶν ἐν γένει
καταδίωξις ἔξακολουθεῖ εἰσέτι ἀπονήσει καὶ ἀρχίζει μά-
λιστας νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ δρια τῆς ἀπανθρωπίας. Οὔτως ὁ
κ. Τζάνες προσεπάθησε διὲ τῆς προτάσεώς του περὶ κα-
ταργήσεως τῆς θανατικῆς ποινῆς ν' ἀφαιρέσῃ τὸν ἀρτον
ἀπὸ ἓνα Τελώνη... τὸν ἐν Ναυπλίῳ δῆμιον.

* *

Καὶ ἀμέσως ἥμα τῇ προσάσει τοῦ ἐκ Μεσσηνίας βου-
λευτοῦ, ἡστραψκαν ἐκ συμπτώσεως μάχαιρας καὶ ἐκρόη-
σων πιστόλια, ὃς νὰ ἐπροστάτευεν ἥδη τὴν ἀγρίσιν ἐνέρ-
γειδίν των ἡ ἴδεα τῆς ἀτιμωρησίας. Ὁ ἴδειλόγος βου-
λευτὴς καλῶς θὲ πρᾶξῃ ἀποσύρων τὴν πρότασίν του, ἵνα
ἔξακολουθήσῃ τὸ ἔργον του ὁ ἀξιότιμος κύριος Τελώνης,
ἔργον θλιβερόν, ἀλλὰ δυστυχῶς ἐπάναγκες καὶ σωφρονι-
στικόν, ἀρκεῖ νὰ μὴ συμβαίνουν καὶ εἰς αὐτό, ὅπως καὶ
εἰς τῶν λοιπῶν Τελωνῶν τὴν δικαιοδοσίαν, λαθρεμπόρια,
προστατεύομενα μάλιστα παρὰ τῶν ἐκάστοτε ὑπουργῶν
τῆς δικαιοσύνης.

* *

Οι ἀδελφοί Γάλλοι — σημειωτέον, ὅτι εἶμεθα πάντοτε
ἀδελφοί ἐκ περιτροπῆς ἐκάστοτε μὲ ἐν ξένον ἔθνος, ὅτε
μὲν μὲ τοὺς Ἰταλούς, ὅτε δὲ μὲ τοὺς Γάλλους, ἀλλοτε
μὲ τοὺς Σέρβους καὶ οὕτω καθιεξῆς — μᾶς ἔκχρικον ἐν ἀδελ-
φικὸν φιλοφρόνημα χαντακώσαντες τὴν στεφίδα μας. Ἡ
ἐλληνικὴ κυβέρνησις ἀγκαλιάσσει, ἀφαιρεῖ ἀπὸ αὐτοὺς
τοὺς Δελφούς, οὓς εἴχε παραχωρήσει εἰς τὴν Γαλλίαν χά-
ριν ἀνασκαφῶν καὶ τοιαυτότροπως ὄντας τοις πράγματις
κατηργήθη τὸ Αδελφοσύρη μας.

* *

Τὴν Βουλὴν ἀπησχόλησεν ἐπὶ πολὺ ἡ σταφίς, ἀλλὰ πε-
ρισσότερον αὐτῆς τὴν ἀπησχόλησεν ἡ ὑπόθεσες τοῦ Σπάρ-
ταλη. Καὶ ἡ μὲν Κυβέρνησις θέλει νὰ πληρωσῃ παραγε-
γραμμένας προμηθείας εἰς τὸν Σπάρταλην, ἡ δὲ Ἀντιπο-
λίτευσις διατείνεται, ὅτι ἡ κυβέρνησις θέλει καὶ εἰς τὴν
περίστασιν ταύτην νὰ σπαρταλήσῃ τὸν δημόσιον πλοῦτον.

* *

· Ετερον ζήτημα ἀναφυέν εἶναι ἡ μετὰ τῆς διμόρου ἐπι-
χριστείας σιδηροδρομικὴ ἔνωσις, συζητεῖται δὲ ἂν οἱ σι-
δηροδρόμοι οὓς θὰ κατασκευάσσωμεν πρέπει νὰ είναι πλα-
τεῖς ἡ στενοί. Τὸ καθ' ήματς προτιμῶμεν τοὺς δευτέρους,
διότι τότε έξ ανάγκης θὰ εἴναι καὶ αἱ σχέσεις μας. ὅπως
ὑπαγορεύει ἡ πολιτικὴ φρόνησις, στεγώτερας.

“Ηρώδης ὁ Τριτικός”

